

Werkgroep Vrijwillig Landschapsbeheer

Zaterdag 2 januari 2019: ONBEGONNEN WERK



Wekelijks is er een club vrijwilligers die het onderhoud van de kloostertuin bij de kruisherren in St. Agatha voor haar rekening neemt. Nog maar twee jaar en dan moet ook de kloostertuin er spic en span bijliggen: de orde van de kruisherren bestaat dan 750 jaar en dat wordt uiteraard in St. Aagt gevierd. Je herbergt tenslotte niet voor niets een erfgoedcentrum.

Maar er staat ook een taxushaag van ruim 150 meter lang die door tientallen jaren terughoudend snoeien zowat massief was geworden. De haag moest gesnoeid worden en het afval moest ook nog eens van achter uit de tuin afgevoerd worden. Onbegonnen werk!

Voor de werkgroep Vrijwillig LandschapsBeheer geen gewone nieuwjaarsreceptie, maar een soort van “werkreceptie”. De leden van de werkgroep zagen (of is het ‘zaagden’?) wél een gat in deze omvangrijke klus én met man en macht werden twee containers (à vijftwintig kubieke meter) gevuld – niet één van Elst werd op z’n vrije zaterdag opgetrommeld maar ook nog een tweede van Elst, maar die voor die tweede container.

Gelukkig had de afdeling communicatie goed werk geleverd . Er kwamen verrassend veel potentieel nieuwe werkgroepsleden op deze klus af, die er mee de schouders onder wilden zetten.

Zaterdag 2 februari: WORSTENBROODJES ALS HANDWARMERS



Zaterdag 2 februari was het 's morgensvroeg echt van dat weer om je nog eens lekker om te draaien in bed. Het kon vriezen, het kon dooien. Gelukkig was er een flink aantal vrijwilligers dat ervan overtuigd was dat het kon dooien: om negen uur, een beetje druilerig, kon er een start gemaakt worden met de eerste vormsnoei van de hoogstamfruitbomen in een jonge bongerd aan de Overlaat in Gassel. Appel-, peren-, kersen- en pruimenbomen. De communicatielijnen met de regionale weekbladen, de websites en dergelijke, daar hadden we niet over te klagen. Maar deze keer was er duidelijk sprake van een storing op de communicatielijn naar boven. Het bleef druilerig en waterkoud. Gelukkig zorgde onze gastheer tegen elfen voor warme koffie en dito worstenbroodjes. En die laatste smaken, maar voelen vooral ook heerlijk in de rood verkleumde handen.

Zaterdag 6 april: OEVERZWALUWEN LATEN VLB NAAR HUN PIJPEN DANSEN



..... of beter: laten leden van de werkgroep Vrijwillig LandschapsBeheer komen. Voor hen de laatste werkochtend van het seizoen. Op zaterdag 6 april werd de oeverwaluwanwand onder handen genomen. Het is nog maar een kwestie van dagen (de eerste oeverwaluwanen werden al gespot) of zij zoeken óók weer die prachtige oeverwaluwanwand aan de Bungelaar op. Het is eigenlijk gewoon een betonnen wand met daarin een aantal pijpen gevuld met zand.

Het zand van vorig jaar is hard geworden en moet ververs worden, zodat de zwaluwen in die pijpen weer hun nest kunnen graven. Je zou kunnen zeggen: het beddengoed moet weer opgeschud worden. Bovendien moet de aanvliegroute vrijgemaakt worden.

IVN-vogelaar Louis Geraets beet de spits al af. Vijftien VLB-ers en nog twee aanstormende jeugdige talenten assisteerden hem daarbij. In een mum van tijd, nog voor de koffie, was nu het oude zand uit de 120 pijpen verwijderd en vervangen door vers zand. En als door een groene tornado, werden ook al het riet en braamstruiken weggehaald. De oeverwaluwanen moeten zich zeker weer welkom voelen in die frisse pijpen met een bijna parkachtige voortuin. Helemaal klaar voor het nieuwe broedseizoen.

Wie zich nog niet zo welkom voelen, zijn de vleermuizen. De zwaluwanwand maakt deel uit van een daarachter gelegen vleermuizenkelder. Alleen de inrichting van die tochtige kelder laat te wensen over. Daarom zijn leden van de vleermuizenwerkgroep Oost-Brabant nu in de weer om daar wat aanpassingen te doen in de hoop dat daarmee de opportunistische grootoorvleermuizen over te halen zijn aan de Kraaijenbergse Plassen hun kampement op te slaan.